ISSN 0239-846 X

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA GDAŃSKIEGO

Gdańsk, dnia 16 stycznia 1987 r. Nr 1

1

UCHWAŁA Nr XIX/122/86
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 19 grudnia 1986 r.

w sprawie Programu rozwoju drobnej wytwórczości i usług w województwie gdańskim na lata 1986—1990.

Na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286; z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i nr 50, poz. 262) w związku z uchwałą Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 19 maja 1986 r. w sprawie rozwoju uspołecznionych jednostek drobnej wytwórczości (M.P. z 1986 r. Nr 14, poz. 94) Wojewódzka Rada Narodowa — po zapoznaniu się z materiałami przedstawionymi przez Wojewodę Gdańskiego oraz po wysłuchaniu oceny Komisji Przemysłu Terenowego, Drobnej Wytwórczości, Usług i Rzemiosła, Komisji Rozwoju Społeczno-Gospodarczego i Przestrzennego — uchwala, co następuje:

§ 1

1. Akceptuje się Program rozwoju drobnej wytwórczości i usług w województwie gdańskim na lata 1986—1990, zwany dalej „Programem”, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.*)

2. Zaleca się Wojewodzie Gdańskiemu zapewnienie realizacji wariantu II-go założeń rozwoju drobnej wytwórczości na lata 1986—1990, określonych w tabeli nr 3.

§ 2

1. Jednostkom drobnej wytwórczości oraz innym jednostkom świadczącym usługi zaleca się pełną realizację zadań określonych w Programie głównie poprzez:
1) włączenie tych zadań do własnych podstawowych programów oraz do planów rocznych i wieloletnich,
2) dostosowanie w porozumieniu z zakładowymi organami samorządowymi, przyjętych założeń rozwojowych do Programu,
3) podjęcie innych wielokierunkowych działań doraźnych i długofalowych zapewniających realizację Programu, takich jak:
   a) zwiększenie produkcji sprzedanej ogółem, w tym na eksport i rynek wewnętrzny, przede wszystkim lokalny,
   b) zwiększenie produkcji w systemie pracy nakładczej,
   c) zapewnienie maksymalnego wykorzystania surowców lokalnych, odpadowych i wtórnych,
   d) rozwinięcie sieci placówek usługowych, głównie na terenie wsi i nowo wznoszonych osiedli mieszkaniowych.

2. Jednostkom wymienionym w ust. 1 zaleca się usprawnienie działań organizatorskich, koordynacyjnych i kontrolnych w celu poprawy gospodarności, obniżki kosztów produkcji i świadczenia usług, rzetelności ustalania i stosowania cen oraz poprawy jakości produkcji i usług, a także kultury obsługi klientów.

§ 3

Radom narodowym stopnia podstawowego zaleca się:
1) ustalanie w granicach obowiązujących przepisów:
   a) minimalnych stawek czynszowych za lokale użytkowe, w których wykonywane są usługi bytowe dla ludności,
   b) minimalnych stawek świadczeń na fundusz gminny i miejski dla rzemieślników wykonujących produkcję rynkową oraz świadczących usługi dla ludności,
2) udzielanie ulg lub zwolnień z podatku od nieruchomości uspołecznionych jednostek drobnej wytwórczości świadczących usługi bytowe uznane za deficytowe na danym terenie,
3) zweryfikowanie w terminie do 30 czerwca 1987 r. terenowych programów rozwoju drobnej wytwórczości, usług i rzemiosła do 1990 r.,
4) dokonywanie rocznych ocen realizacji Programu stanowiącego załącznik do niniejszej uchwały*) oraz własnych programów, o których mowa w pkt. 3.

§ 4

Zarządom spółdzielni mieszkaniowych zaleca się zastosowanie określonych w § 3 ust. 1 preferencji w odniesieniu do placówek usługowych mieszczących się w budynkach spółdzielczych.

§ 5

1. Zaleca się Wojewodzie Gdańskiemu udzielenie pomocy finansowej w realizacji inwestycji określonych w załącznikach

nr 5 i 7 do Programu*) ze środków Wojewódzkiego Funduszu Rozwoju Drobnej Wytwórczości.

2. Zobowiązuje się Wojewodę Gdańskiego do:
1) zapewnienia udzielania uspołecznionym jednostkom drobnej wytwórczości pomocy w realizacji zamierzeń rozwojowych, określonych w załącznikach nr 4 i nr 6 do Programu*) poprzez zapewnienie lokalizacji, materiałów budowlanych itp.,
2) spowodowania podjęcia przez terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego skutecznych działań sprzyjających rozwojowi sieci placówek usługowych, głównie na terenach wsi i nowych osiedli mieszkaniowych, poprzez właściwą politykę lokalową i lokalizacyjną, zatrudnieniową oraz wydawania uprawnień na działalność rzemieślniczą itp.,
3) spowodowania wdrożenia przez terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego zasady przeznaczania na działalność usługową zwalnianych lokali użytkowych wykorzystywanych dotychczas na taką działalność.

§ 6

Wykonanie uchwały powierza się Wojewodzie Gdańskiemu, którego zobowiązuje się do przedkładania Wojewódzkiej Radzie Narodowej rocznych sprawozdań z realizacji Programu.

§ 7

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

*) Powyższych załączników nie ogłasza się.

2

UCHWAŁA Nr XIX/123/86
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 19 grudnia 1986 r.

w sprawie zasilenia Wojewódzkiego Funduszu Rozwoju Drobnej Wytwórczości.

Na podstawie art. 54 pkt 3 lit. b i art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283), art. 18 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o drobnej wytwórczości (Dz. U. Nr 3, poz. 11) oraz § 3 ust. 2 uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1985 r. w sprawie odbudowy i rozwoju państwowych przedsiębiorstw terenowych drobnej wytwórczości (M.P. Nr 19, poz. 144), § 1 ust. 2 pkt 10 i § 3 ust. 2 i 3 uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 19 maja 1986 r. w sprawie rozwoju uspołecznionych jednostek drobnej wytwórczości (M.P. Nr 14, poz. 84) w celu stworzenia warunków sprzyjających rozwojowi drobnej wytwórczości, a szczególnie państwowego przemysłu terenowego w województwie gdańskim, Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1

Przeznacza się na zasilenie Wojewódzkiego Funduszu Rozwoju Drobnej Wytwórczości:
1) nie mniej niż 20% z ponadplanowych dochodów budżetu wojewódzkiego od uspołecznionych jednostek drobnej wytwórczości,
2) kwotę 15 mln złotych w 1986 r. z funduszu zasobowego budżetu wojewódzkiego — na wyposażenie Przedsiębiorstwa Garmażeryjno-Gastronomicznego Przemysłu Terenowego w Tczewie, w środki trwałe.

§ 2

Przeznaczenie środków z funduszu zasobowego, o których mowa w § 1 pkt 1, powoduje następujące zwiększenie budżetu:
1) po stronie dochodów:
w dziale 97 rozdziale 9771 § 88 „Przelewy z terenowych funduszy zasobowych" — w kwocie 15 mln zł,
2) po stronie wydatków:
w dziale 01 rozdziale 2996 § 47 „Dotacje z budżetu" — w kwocie 15 mln zł.

§ 3

Środki Wojewódzkiego Funduszu Rozwoju Drobnej Wytwórczości przeznacza się na realizację zadań ustalonych w Programie rozwoju drobnej wytwórczości i usług w województwie gdańskim na lata 1986—1990, a w szczególności na:
1) odbudowę i rozwój państwowych przedsiębiorstw terenowych drobnej wytwórczości,
2) rozwój i modernizację uspołecznionych jednostek drobnej wytwórczości,
3) uzasadnione zasilenie środków obrotowych nowo powstających jednostek państwowego przemysłu terenowego.

§ 4

Zaleca się Wojewodzie Gdańskiemu wykorzystanie innych możliwych do pozyskania środków finansowych dla wspierania rozwoju drobnej wytwórczości, w tym przede wszystkim rozwoju państwowego przemysłu terenowego, a w szczególności środków:
1) Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej — na finansowanie szkolenia załóg oraz tworzenia nowych miejsc pracy,
2) dotacji z budżetu centralnego.

§ 5

Zaleca się Wojewodzie Gdańskiemu oraz jednostkom mu podporządkowanym stosowanie — zgodnie z obowiązującymi przepisami — nieodpłatnego lub za częściową odpłatnością przekazywania uspołecznionym jednostkom drobnej wytwórczości zbędnych maszyn i urządzeń oraz budynków będących w posiadaniu organów administracji państwowej, podległych jednostek bądź organizacji gospodarczych.

§ 6

Zaleca się radom narodowym stopnia podstawowego powzięcie uchwał w zakresie przekazywania na Wojewódzki Fundusz Rozwoju Drobnej Wytwórczości części swych nadwyżek budżetowych.

§ 7

Wykonanie uchwały powierza się Wojewodzie Gdańskiemu.

§ 8

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

3

UCHWAŁA Nr XIX/125/86
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 19 grudnia 1986 r.

w sprawie planu pracy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku na rok 1987.

Na podstawie art. 88 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286; z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60) Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1

1. Uchwala się plan sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku na 1987 r. stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.
2. Zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku do ustalania szczegółowych harmonogra-

mów przygotowania materiałów na sesje w porozumieniu z właściwymi komisjami Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

Załącznik do uchwały Nr XIX/125/86 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 19 grudnia 1986 r.

PLAN SESJI WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W GDAŃSKU NA 1987 R.

I. **miesiąc styczeń — dwudziesta sesja**
1. Uchwalenie wojewódzkiego planu społeczno-gospodarczego na lata 1986—1990.
2. Uchwalenie wojewódzkiego planu społeczno-gospodarczego i budżetu na 1987 r.
3. Uchwalenie kompleksowego programu rozwoju województwa gdańskiego do roku 2000.

II. **miesiąc marzec — dwudziesta pierwsza sesja**
1. Ocena porządku i bezpieczeństwa publicznego w województwie.
2. Podstawowe kierunki zapobiegania zjawiskom patologii społecznej.

III. **miesiąc maj — dwudziesta druga sesja**
Rozpatrzenie sprawozdania z wykonania wojewódzkiego planu społeczno-gospodarczego i budżetu za 1986 rok.

IV. **miesiąc czerwiec — dwudziesta trzecia sesja**
1. Turystyka i wypoczynek w województwie.
2. Informacja o realizacji uchwały Nr XVII/76/83 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 27 kwietnia 1983 r. dot. pracowniczych ogrodów działkowych i program ich rozwoju do 1990 r.
3. Uchwalenie założeń do regionalnego planu przestrzennego zagospodarowania województwa gdańskiego i aglomeracji gdańskiej.

V. **miesiąc lipiec — dwudziesta czwarta sesja**
Uroczysta sesja z okazji Święta Odrodzenia Polski — 22 lipca.

VI. **miesiąc wrzesień — dwudziesta piąta sesja**
1. Ocena działalności samorządu mieszkańców w zakresie rozwiązywania spraw lokalnych w osiedlach i sołectwach.
2. Sprawozdanie z działalności komisji Wojewódzkiej Rady Narodowej za okres bieżącej kadencji.

VII. **miesiąc listopad — dwudziesta szósta sesja**
Stan i perspektywy rozwoju komunikacji pasażerskiej w województwie gdańskim.

VIII. **miesiąc grudzień — dwudziesta siódma sesja**
1. Uchwalenie planu społeczno-gospodarczego i budżetu na 1988 r.
2. Zatwierdzenie planu sesji na 1988 r.

W pierwszym półroczu 1987 r. Wojewódzka Rada Narodowa rozpatrzy sprawę zaopatrzenia wsi w środki produkcji.

4

UCHWAŁA Nr XIX/126/86
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 19 grudnia 1986 r.

w sprawie ochrony terenów leśno-wydmowych w Gdańsku-Stogach.

Na podstawie art. 41 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. z 1980 r. Nr 3, poz. 6 i z 1983 r. Nr 44, poz. 201), w celu zabezpieczenia walorów środowisk przyrodniczych, krajobrazowych i wypoczynkowych oraz tworzenia warunków umożliwiających społeczeństwu trwałe korzystanie z tych walorów, Wojewódzka Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1

Obejmuje się ochroną tereny leśno-wydmowe w Gdańsku-Stogach, położone w granicach lasów komunalnych miasta Gdańska.

§ 2

1. Na terenach określonych w § 1 zabrania się:
1) ruchu pojazdów, z wyjątkiem rowerów nie wyposażonych w silniki,
2) pozyskiwania bursztynu i innych surowców mineralnych,
3) niszczenia gleby i roślinności,
4) przebywania poza miejscami do tego celu wyznaczonymi,
5) wznoszenia obiektów i urządzeń nie związanych z funkcjami ochronnymi, rekreacyjnymi oraz obronnymi i nawigacyjnymi,
6) zanieczyszczania powierzchni ziemi, wód i powietrza atmosferycznego.

2. Na obszarach przyległych do terenów określonych w § 1 zabrania się podejmowania działań mogących powodować niekorzystne zmiany w elementach środowiska tych terenów.

§ 3

Dla zapewnienia trwałej i efektywnej ochrony terenów, o których mowa w § 1, oraz właściwego pełnienia przez nie funkcji turystycznych i rekreacyjnych, zobowiązuje się Wojewodę Gdańskiego do spowodowania:
1) zagospodarowania terenów objętych ochroną, poprzez wyznaczenie dróg, szlaków spacerowych, miejsc wypoczynku i rekreacji z urządzeniami towarzyszącymi oraz ich oznakowania,
2) prowadzenia gospodarki leśnej w sposób zwiększający odporność środowiska oraz podnoszący atrakcyjność turystyczną i rekreacyjną chronionego terenu,
3) dokonania zmian w planie urządzenia gospodarstwa leśnego lasów komunalnych miasta Gdańska, uwzględniających zalecenia, o których mowa w pkt. 1 i 2,
4) zapewnienia dokonywania uzgodnień z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody wszelkich działań na terenach objętych ochroną do czasu dokonania zmian planu, o których mowa w pkt. 3.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urządowym województwa gdańskiego.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W. Zwierzykowski

5

UCHWAŁA Nr XIV/78/86

Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni
z dnia 26 września 1986 r.

w sprawie podziału miasta Gdyni na strefy dla celów związanych z podatkiem od nieruchomości oraz wprowadzenia w tym mieście obniżek niektórych stawek podatku od nieruchomości w odniesieniu do budynków lub ich części użytkowanych na określone cele.

Na podstawie art. 6 ust. 2 i 6 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) oraz § 6 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz poboru świadczeń pieniężnych dotyczących nieruchomości w formie łącznego zobowiązania pieniężnego (Dz. U. Nr 44, poz. 215 i Nr 52, poz. 274) w związku z art. 67 ust. 1 pkt 1 i art. 72 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r., Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286; z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60) Miejska Rada Narodowa w Gdyni uchwala, co następuje:

§ 1

Dla celów podatkowych — wynikających z § 6 ust. 1 i 3 powyższego rozporządzenia — dzieli się obszar administra-

cyjny miasta Gdyni na trzy strefy jak w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2

Wprowadza się w mieście Gdyni następujące obniżki właściwych stawek podatku od nieruchomości w odniesieniu do budynków lub ich części zajętych na:
1) wykonywanie rzemiosł wymagających większej powierzchni użytkowej wymienionych w załączniku nr 2 do niniejszej uchwały — wprowadza się obniżkę w wysokości 20% właściwej stawki podatku od nieruchomości,
2) prowadzenie rzeźnictwa i wędliniarstwa, wędzenia ryb i piekarstwa — wprowadza się obniżkę w wysokości 50% właściwej stawki podatku od nieruchomości,
3) wykonywanie rzemiosł usługowych, których brak odczuwa się na obszarze miasta Gdyni, wymienionych w załączniku nr 3 do niniejszej uchwały — wprowadza się:
   a) w strefie śródmiejskiej tego miasta — obniżkę w wysokości 30% właściwej stawki podatku od nieruchomości,
   b) w pozostałych strefach miasta Gdyni — obniżkę w wysokości 50% właściwej stawki podatku od nieruchomości,
4) wykonywanie rzemiosł artystycznych przez rzemieślników mających tytuł mistrza rzemiosła artystycznego — wprowadza się obniżkę w wysokości 30% właściwej stawki podatku od nieruchomości,
5) prowadzenie skupu surowców wtórnych i odpadowych — wprowadza się obniżkę w wysokości 50% właściwej stawki podatku od nieruchomości.

§ 3

Wprowadza się obniżkę w wysokości 10% właściwej stawki podatku od nieruchomości w odniesieniu do budynków nie związanych trwale z gruntem, mających charakter tymczasowy, a zajętych na prowadzenie działalności wytwórczej, handlowej, usługowej lub innej działalności zarobkowej oraz na garaże i magazyny.

§ 4

Wprowadza się obniżkę w wysokości 20% właściwej stawki podatku od nieruchomości w odniesieniu do garaży służących do przechowywania wózków inwalidzkich i pojazdów samochodowych należących do inwalidów, do których nie ma zastosowania art. 6 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50).

§ 5

1. Ilekroć w niniejszej uchwale jest mowa o właściwych stawkach podatku od nieruchomości należy przez to rozumieć właściwe stawki tego podatku określone w odpowiednich przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie wykonania przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz poboru świadczeń pieniężnych dotyczących nieruchomości w formie łącznego zobowiązania pieniężnego (Dz. U. z 1985 r. Nr 44, poz. 215 i Nr 52, poz. 274).
2. Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1987 r.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
E. Jaszczak

Załącznik nr 1 do uchwały nr XIV/78/86 Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni z dnia 26 września 1986 r.

Podział miasta Gdyni na strefy dla celów związanych z podatkiem od nieruchomości.

Strefa I — śródmiejska

obejmuje obszary położone w granicach przebiegających ulicami: Harcerską i Dzierżyńskiego do ulicy Czołgistów, dalej ulicą Czołgistów, Bulwarem Nadmorskim, Bulwarem Szwedzkim, Aleją Zjednoczenia, ulicami Waszyngtona, Św. Piotra, Portową i Jana z Kolna do torów kolejowych, a następnie torami kolejowymi do ulicy Harcerskiej.
Do strefy śródmiejskiej określonej granicą przebiegającą wymienionymi ulicami zalicza się budynki o parzystych i nieparzystych numerach położone przy tych ulicach.

Strefa II — pośrednia

obejmuje obszary nie zaliczone do strefy I — śródmiejskiej — położone w granicach przebiegających: południową granicą strefy śródmiejskiej, brzegiem Zatoki Gdańskiej do wylotu potoku Kolibkowskiego przy gospodarstwie Kolibki, potokiem Kolibkowskim przez tory kolejowe do ulicy Adwokackiej, dalej ulicą Wrocławską do rzeki Kaczej, rzeką Kaczą do ulicy Lotników, ulicami Lotników, Stryjską i Małokacką, obejmuje całą dzielnicę Witomino i następnie granica strefy biegnie ulicami Witomińską, Kwidzyńską, Tatrzańską, Szczecińską, Elbląską, Wolności, Kołobrzeską i Lęborską, drogą leśną do ulicy Hanki Sawickiej, ulicą Beniowskiego, drogą leśną do ulicy Marii Curie-Skłodowskiej, ulicami Hozjusza, Sambora, Kalksztajnów, Leszczynki, Działdowską, Mławską, Modlińską, Swarzewską i Kartuską do ulicy Czerwonych Kosynierów, ulicą Czerwonych Kosynierów do ulicy Chylońskiej, ulicą Chylońską do Placu Dworcowego w Chylonii i torami kolejowymi do granicy strefy I — śródmiejskiej. Do strefy pośredniej określonej granicą przebiegającą wyżej wymienionymi ulicami zalicza się budynki o parzystych i nieparzystych numerach położone przy tych ulicach.

Strefa III — peryferyjna

obejmuje pozostałe obszary miasta Gdyni — nie zaliczone do innych stref określonych wyżej.

Załącznik nr 2 do uchwały nr XIV/78/86 Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni z dnia 26 września 1986 r.

Wykaz rzemiosł wymagających większej powierzchni użytkowej

1 galwanizatorstwo
2 mechanika pojazdowa
3 blacharstwo pojazdowe
4 lakiernictwo pojazdowe
5 elektromechanika pojazdowa
6 mycie oraz smarowanie samochodów i motocykli oraz inne drobne usługi nie związane z naprawą tych pojazdów
7 wulkanizatorstwo
8 mechanika maszyn
9 tele- i radiomechanika
10 cukiernictwo z wyłączeniem zakładów produkujących wyłącznie lody
11 wytwarzanie napojów chłodzących
12 elektromechanika dźwigowa
13 tapicerstwo
14 stolarstwo
15 wytwarzanie listew i parkietów
16 wytwarzanie materiałów budowlanych
17 szkutnictwo

Załącznik nr 3 do uchwały nr XIV/78/86 Miejskiej Rady Narodowej w Gdyni z dnia 26 września 1986 r.

Wykaz rzemiosł usługowych, których brak odczuwa się na obszarze miasta Gdyni

1 cholewkarstwo
2 szewstwo naprawkowe i ortopedyczne
3 ortopedyka
4 szklarstwo
5 krawiectwo wyłącznie usługowe dla ludności
6 fryzjerstwo
7 zduństwo
8 dekarstwo
9 chemiczne czyszczenie odzieży
10 pranie
11 maglowanie
12 introligatorstwo
13 wytwarzanie pomocy dydaktycznych
14 ślusarstwo wyłącznie usługowe dla ludności
15 kowalstwo

16 cerowanie i naprawa odzieży, obciąganie guzików, okrętkowanie, mereżkowanie, plisowanie
17 parasolnictwo
18 elektromechanika chłodnicza
19 elektromechanika
20 elektromechanika sprzętu medycznego i laboratoryjnego
21 optyka

6

UCHWAŁA Nr XI/54/85

Miejskiej Rady Narodowej w Wejherowie
z dnia 30 grudnia 1985 r.

w sprawie podziału miasta Wejherowa na strefy dla celów związanych z ustalaniem cen oraz odszkodowań wywłaszczeniowych za niektóre grunty w tym mieście.

Na podstawie § 4 i zgodnie z § 1 uchwały nr XI/63/85 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania cen gruntów nie zabudowanych i znajdujących się pod zabudową na terenie województwa gdańskiego (Dz. Urz. W. Gd. Nr 20, poz. 249) po zasięgnięciu opinii Komisji Gospodarki Miejskiej i Ochrony Środowiska oraz Komisji Rozwoju Społeczno-Gospodarczego, Przestrzennego i Gospodarki Finansowej Miejska Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1

1. Obszar administracyjny miasta Wejherowa dzieli się na strefy śródmiejską, pośrednią i peryferyjną jak w załączniku do niniejszej uchwały — dla celów związanych z ustalaniem cen gruntów określonych w § 1 i § 2 powyższej uchwały nr XI/63/85 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 20 grudnia 1985 r. (Dz. Urz. W. Gd. Nr 20, poz. 249).
2. Określony w poprzedzającym ustępie podział obszaru miasta Wejherowa na strefy uwzględnia się również przy ustalaniu odszkodowań za wywłaszczane w tym mieście grunty określone w § 1 pkt 3 i § 3 oraz w załączniku nr 3 do uchwały nr XI/64/85 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie zasad ustalania odszkodowań za wywłaszczane na rzecz Państwa grunty pod zabudową i grunty nie zabudowane na terenie województwa gdańskiego (Dz. Urz. W. Gd. Nr 20, poz. 250) — zgodnie z jej § 3 ust. 2 i właściwymi przepisami załącznika nr 3 do tej uchwały.

§ 2

Ustanawia się następujące zasady:
1. Gdy ulica (względnie droga) lub jej część znajduje się w obrębie danej strefy, to do tej strefy zalicza się tereny położone po obydwu stronach ulicy (drogi) lub jej części znajdującej się w obrębie danej strefy.
2. Gdy dana ulica (względnie droga) lub jej część stanowi granicę dwu stref, to nieruchomości bezpośrednio przylegające do obu stron ulicy (drogi) lub jej części rozgraniczającej dwie strefy, zalicza się do tej strefy, w której obowiązują wyższe stawki opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste, zarząd i użytkowanie gruntów państwowych (chodzi tu o wyższe stawki z tytułu położenia gruntu).

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z upływem 14 dni od daty ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego, z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1985 r.

Przewodniczący
Miejskiej Rady Narodowej
J. Grabowski

Załącznik do uchwały nr XI/54/85 Miejskiej Rady Narodowej w Wejherowie z dnia 30 grudnia 1985 r.

Podział obszaru administracyjnego miasta Wejherowa na strefy dla celów związanych z ustalaniem cen oraz odszkodowań wywłaszczeniowych za niektóre grunty.

I. **Strefa śródmiejska** obejmuje tereny położone przy ulicach: Dzierżyńskiego, Gniewowskiej, Harcerskiej, Inwalidów Wojennych, Iwaszkiewicza, Jana z Kolna, Jasnej, Judyckiego, Kamiennej, Kasprowicza, Kaszubskiej, Kochanowskiego, Kolejowej, Kołłątaja, Kopernika, Kościuszki, Krasińskiego, Kropidłowskiej, Kusocińskiego, Słonecznej, Sobieskiego, Staromłyńskiej, Ściegiennego, Śmiechowskiej, Świerczewskiego, Trautmana, Wałowej, Waryńskiego, Wczasowej, Weteranów, Wschodniej, Wysokiej, Zachodniej, Zamkowej, Zielonki, Zwycięstwa, Żeromskiego, Zawadzkiego, Spacerowej, Staszica, Sportowej, Transportowej, Traugutta, Torowej, Gen. Wybickiego, Podgórnej, Polnej, Południowej, Poprzecznej, Prusa, Przebendowskiego, Północnej, Puławskiego, Rejtana, Reformatorów, Rybackiej, Sawickiej, Sędzickiego, Sikorskiego, Sienkiewicza, Słowackiego, Nadrzecznej, Nanieckiej, Narutowicza, Nowej, Nowotki, Obrońców Wybrzeża, Obrońców Westerplatte, Odrębnej, Ofiar Piaśnicy (od przejazdu kolejowego do ulicy Granicznej), Ogrody Nanieckie, Okrężnej, Obrońców Helu, Okrzei, Paderewskiego, Panek, Parkowej, Partyzantów, Krótkiej, Kwiatowej, Krasickiego, Kościelnej, Kociewskiej, Leśnej, 22-go Lipca, Ludowej, Majewskiego, 1-go Maja, Marchlewskiego, 12-go Marca (od Placu Armii Czerwonej do przejazdu kolejowego), Matejki, Mickiewicza, Myśliwskiej, 3-go Maja, Abrahama, Bojowników o Wolność i Demokrację, Broniewskiego, Buczka, Chopina (od ulicy I-szej Dywizji Pancernej WP do rzeki Redy), Cichej, Cmentarnej, Czerwionki, Płk. Dąbka, Dąbrowskiego, Derdowskiego, Dmitrijewskiego, Dworcowej, I-szej Dywizji Pancernej WP (od ulicy Rybackiej do ulicy Gronkiewicza) oraz Plac Armii Czerwonej, Plac Grunwaldzki i Plac 10-go Lutego wraz z przyległymi nieruchomościami.

II. **Strefa pośrednia** obejmuje nie zaliczone do strefy śródmiejskiej tereny miasta Wejherowa położone przy ulicach: Pokoju, Przemysłowej, Rogali, Reja, Skargi, Słowińców, Nad Kanałem, Nabrzeże, Niskiej, Necla, Obrońców Kępy Oksywskiej, Obrońców Poczty Gdańskiej, Ofiar Piaśnicy (od ulicy Granicznej do rzeki Redy), Ogrodowej, I-szej Dywizji Pancernej WP (od ulicy Gronkiewicza do granicy miasta), Sucharskiego, Tuwima, Staffa, Szkolnej, Patoka, Lelewela, Maszopów, 12-go Marca (od przejazdu kolejowego do ulicy I-szej Dywizji Pancernej WP), Mestwina, Morskiej, Mostowej, I-szego Morskiego Pułku Strzelców, Asnyka, Bema, Bolduana, Budowlanych, Ceynowy, Chmieleckiego, Chopina (od rzeki Redy do granicy miasta), Czarneckiego, Gdańskiej, Granicznej, Gronkiewicza, Grottgera, Gryfa Pomorskiego, Gulgowskiego, Ks. Heyki, Konopnickiej, Stefczyka, Szyprów, Świętopełka, Tartacznej, Szpitalnej, Maszopów oraz Osiedle Sucharskiego.

III. **Strefa peryferyjna** obejmuje pozostały obszar administracyjny miasta Wejherowa — nie zaliczony do stref wyżej określonych.

7

UCHWAŁA Nr I/10A/85

Gminnej Rady Narodowej w Choczewie

z dnia 1 lutego 1985 r.

w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz. U. Nr 52, poz. 269) Gminna Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1

Ustala się w gminie Choczewo następujące stawki świadczeń na fundusz gminny:
1. Od osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, wykonujących działalność wytwórczą, handlową lub usługową, w tym:
   a) od osób płacących podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej lub płacących zamiast tych podatków opłatę skarbową albo zwolnionych od obowiązku płacenia podatków — ustala się stawkę świadczeń w wysokości równej stawce (jednokrotnej) opłaty skarbowej za potwierdzenie zgłoszenia wykonywania rzemiosła, obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz gminny;

b) od osób nie wymienionych pod literą a — bez względu na rodzaj wykonywanej działalności wytwórczej, handlowej lub usługowej — ustala się stawkę świadczeń w wysokości równej stawce (jednokrotnej) opłaty skarbowej za zezwolenie na wykonywanie rzemiosła, obowiązującej w dniu 1 stycznia roku podatkowego, za który dokonuje się wymiaru świadczenia na fundusz gminny.

2. Od właścicieli lub samoistnych posiadaczy nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym ani z prowadzeniem działalności wytwórczej, handlowej bądź usługowej oraz od jednostek gospodarki uspołecznionej będących właścicielami lub posiadaczami nieruchomości nie związanych z gospodarstwem rolnym (leśnym) albo z działalnością przemysłową, handlową lub usługową — ustala się stawki świadczeń na fundusz gminny wynoszące:
   a) 20 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości budynków ustalonej dla celów ubezpieczenia ustawowego, a od domów letniskowych — 40 zł od każdych rozpoczętych 100 tys. zł wartości tych domów ustalonej dla celów ubezpieczenia ustawowego;
   b) 0,15 zł za 1 m^2 powierzchni gruntu zarówno zabudowanej jak i niezabudowanej, a dla działek rekreacyjnych — 0,30 zł za 1 m^2 powierzchni gruntu;
   c) 30 zł za 1 m^2 powierzchni użytkowej budynku, jeżeli budynek nie podlega ubezpieczeniu ustawowemu

§ 2

1. Fundusz gminny i sprawy dotyczące tego funduszu podlegają — w zakresie nie unormowanym niniejszą uchwałą — właściwym przepisom zwłaszcza powołanej ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz. U. Nr 52, poz. 269).
2. Z mocy art. 4 ust. 1 pkt 3 i 4 tej ustawy stawki świadczeń na fundusz gminny:
   a) od jednostek gospodarki uspołecznionej, z wyjątkiem państwowych gospodarstw leśnych — wynoszą 0,2% wydatków na wynagrodzenia za pracę z roku poprzedzającego rok, za który uiszcza się świadczenia na ten fundusz z tytułu prowadzonej działalności nie podlegającej opodatkowaniu podatkiem rolnym,
   b) od państwowych gospodarstw leśnych — wynoszą 35 zł od 1 ha lasów i gruntów leśnych

   — z uwzględnieniem ustawowych zwolnień od świadczeń na fundusz gminny (miejski), określonych w cytowanej ustawie.

§ 3

Traci moc uchwała nr I/12/84 Gminnej Rady Narodowej w Choczewie z dnia 28 grudnia 1984 r. w sprawie ustalenia stawek świadczeń na fundusz gminny.

§ 4

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z upływem 14 dni od ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Przewodniczący
Gminnej Rady Narodowej
W. Kula

8

UCHWAŁA Nr X/47/85
Gminnej Rady Narodowej w Stężycy

z dnia 18 grudnia 1985 r.

w sprawie określenia okresu sezonu w gminie Stężyca, za który pobiera się podatek od nieruchomości w przypadkach sezonowego zajmowania budynków na działalność wytwórczą, handlową lub usługową.

Na podstawie art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 12, poz. 50) Gminna Rada Narodowa w Stężycy uchwala, co następuje:

§ 1

Określa się okres sezonu w gminie Stężyca trwający od dnia 1 kwietnia do dnia 30 września każdego roku, za który to okres zgodnie z art. 6 ust. 6 powyższej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych pobiera się w tej gminie podatek od nieruchomości w przypadkach sezonowego zajmowania budynków na działalność wytwórczą, handlową lub usługową.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Gminnej Rady Narodowej
E. Groth

9

UCHWAŁA Nr XI/75/86
Gminnej Rady Narodowej w Smętowie Granicznym

z dnia 3 października 1986 r.

w sprawie ustanowienia w gminie Smętowo Graniczne terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw oświaty i wychowania.

Na podstawie art. 137 ust. 3 w związku z art. 86 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. z 1983 r. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286; z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz 1985 r. Nr 14, poz. 60) — na wniosek Naczelnika Gminy w Smętowie Granicznym oraz po zasięgnięciu opinii swej Komisji Wychowania, Oświaty, Kultury i Spraw Socjalnych — Gminna Rada Narodowa uchwala, co następuje:

§ 1

Inspektora Oświaty i Wychowania Urzędu Gminy w Smętowie Granicznym ustanawia się terenowym organem administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw oświaty i wychowania w gminie Smętowo Graniczne.

§ 2

Naczelnik Gminy wprowadzi do regulaminu organizacyjnego Urzędu Gminy w Smętowie Granicznym stosowne zmiany odpowiadające postanowieniu zawartemu w § 1 niniejszej uchwały.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia, z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1986 r. i podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Gdańskiego.

Przewodniczący
Gminnej Rady Narodowej
B. Szczepański

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. 12.00 zł.

PZG „P-K-R” Gdańsk. Zam. 489 — 87 — 1500